

Startside>Pengekrav>Småkrav

Småkrav

Luxembourg

1 Findes der en særlig procedure for mindre krav?

Ud over den europæiske småkravsprocedure som omhandlet i forordning (EF) nr. 861/2007 af 11. juli 2007 gælder der efter luxembourgsk ret en forenklet procedure for inddrivelse af tilgodehavender på op til 15 000 EUR (ekskl. renter og omkostninger), den såkaldte betalingskendelse (*ordonnance de paiement*).

1.1 Procedurens anvendelsesområde, beløbsgrænser

Det er muligt at inddrive alle tilgodehavender på op til 15 000 EUR efter betalingskendelsesproceduren under forudsætning af, at skyldneren har bopæl i Storhertugdømmet Luxembourg.

1.2 Anvendelse af proceduren

Fordringshaver kan frit vælge, om han vil gøre brug af betalingskendelsesproceduren eller indbringe sagen for *juge de paix* (fredsdommer) ved udtagelse af en stævning.

En af forskellene mellem betalingskendelsesproceduren ved en fredsdommer og den proces, der indledes ved en stævning, er, at proceduren ved fredsdommere kan udmønte sig i en dom, mens proceduren ved *tribunal d'arrondissement* (kredsdomstolen) under alle omstændigheder kun udmønter sig i en kendelse.

1.3 Blanketter

Anmodningen om en betalingskendelse indgives enten mundtligt eller skriftligt til justitskontoret ved fredsdommeren.

Den skal for at være gyldig indeholde sagsøgers og sagsøgte efternavn, fornavn, stilling og bopæl eller opholdssted samt grundlaget for tilgodehavendet og dets størrelse, og den skal være udformet som en anmodning om en betinget betalingskendelse.

Fordringshaver vedlægger eller afleverer alle de dokumenter, der underbygger tilgodehavendets eksistens, størrelse og berettigelse.

Af en sammenligning af retsforskrifterne fremgår det, at dokumentationskravet er mindre ved anmodninger indgivet til fredsdommeren, eftersom det her er tilstrækkeligt at oplyse tilgodehavendets størrelse og oprindelse.

1.4 Retlig bistand

Ifølge lovgivningen er fogederne og retterne på ingen måde forpligtet til at bistå de retsundergivne.

1.5 Regler for bevisoptagelse

De almindelige regler om bevis finder anvendelse. Se "[Bevisoptagelse — Luxembourg](#)".

1.6 Skriftlig procedure

Hvis skyldneren gør indsigelse, og fordringshaveren ønsker at fortsætte proceduren, skal sagen behandles på et offentligt retsmøde.

1.7 Dommens indhold

Afgørelser, der afsiges om betalingskendelser, skal overholde de samme regler og principper som domme, der afsiges efter den almindelige procedure.

1.8 Refusion af udgifter

Efter luxembourgsk ret pålægges den part, der taber sagen, normalt at betale omkostningerne. Den tabende part pålægges at betale sagsomkostningerne, medmindre retten ved særlig, begrundet afgørelse bestemmer, at alle eller en del af disse omkostninger skal betales af en anden part. Hvis den vindende part har afholdt udgifter i forbindelse med sagen, kan den nedlægge påstand om, at den tabende part godtgør dem.

I modsætning til hvad der gælder i andre stater, godtgøres advokatudgifter ikke rutinemæssigt. I luxembourgsk ret omfatter de omkostninger (*dépens*), der er nævnt i artikel 238 i den nye civile retsplejelov, fogedgebyrer, udgifter til erklæringer fra sagkyndige, eventuel godtgørelse til vidner, udgifter til oversættelse osv., men ikke udgifterne til advokat.

Retten kan tildele den vindende part en godtgørelse for de udgifter, der har været forbundet med sagen, herunder advokatudgifter. Hvis det forekommer uretfærdigt, at en af parterne rent faktisk skal betale de beløb, den pågældende har afholdt, kan retten pålægge den anden part at betale et af retten fastsat beløb.

Det er således retten, der vurderer, hvorvidt en sådan godtgørelse skal ydes, og som fastsætter størrelsen heraf.

1.9 Klagemulighed

De almindelige bestemmelser finder anvendelse på betalingskendelser. Domme afsagt af fredsdommere kan appelleres, når beløbet er på over 2 000 EUR.

Relevante links

[LEGILUX](#)

<https://justice.public.lu/fr.html>

Sidste opdatering: 06/04/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.